

GROEN VAN PRINSTERER, Guillaume, Nederlands staatsman, jurist en historicus (Voorburg 21 augustus 1801 - 's Gravenhage 19 mei 1876).

Na zijn literaire en juridische studie te Leiden oefende Groen verschillende functies uit. Van 1827 tot '36 was hij secretaris van het kabinet des konings. Na 1836 wijdde hij zich aan parlementaire en historische arbeid. Hij streed voor een nationaal besef, gedragen door de protestants-christelijke geloofstraditie.

Groen stond positief tegenover de vereniging van Noord- en Zuid-Nederland. Hij zag dit niet louter als een politiek belang, maar ook als een waardevolle eenwording van door taal en cultuur verwante gebieden. Met de Waalse gewesten wist Groen niet goed weg. Hij zag ze als wezensvreemde elementen en om hun Franse taal en om hun liberale trekken. In zijn tijdschrift *Nederlandsche Gedachten* (1829-'32) legde hij de nadruk op de gevaren van verfransing en liberalisme; zijns inziens waren het ook de oorzaken van de scheuring van 1830; op grond van deze tendensen betreurde hij die evenwel niet. Na 1830 bleef Groen wel een voorstander van contact met de Vlaamse gebieden.

WERKEN: *Volksgeschied en burgerzin* (1828).

LITERATUUR: P. Geyl, *Groen van Prinsterer en de scheuring van 1830*, in *Kernproblemen* (1937); - H.J. Elias, *Geschiedenis van de Vlaamse Gedachte*, I, (1963); - Cat. C. ter Haar, *Nederland en Vlaanderen* (1933).

PIETER VAN HEES